RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 238.427 van 6 juni 2017
in de zaak A. 218.637/XIV-36.945

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Miep Grouwels
kantoor houdend te 1030 Brussel
A. Lacomblélaan 59-61 bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
destaatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 maart 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 161.174 van 2 februari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.921van 20 april 2016.

Verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eersteauditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2017.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbeth Monden, die *loco* advocaat Miep Grouwels verschijnt voor verzoekster, en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaatCarmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij,zijn gehoord.

Eerste auditeurMarijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster dient op 19 februari 2015 een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijdingneemt op 11 augustus 2015 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 17 september 2015 stelt verzoekster tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 2 februari 2016 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaringomdat verzoekster geen wetsconforme synthesememorie heeft ingediend. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster werpt in een enig middel, dat zij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 39/81, vijfde, zesde en negende lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 31 december 2012 ‘houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie’.

Verzoekster voert aan dat zij met een brief van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 3 november 2015, ontvangen op 5 november 2015 op de gekozen woonplaats bij haar advocaat, ervan in kennis werd gesteld dat de verwerende partij had verzuimd een nota in te dienen en dat het administratief dossier was neergelegd. Met een ter post aangetekend schrijven van 12 november 2015 heeft verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meegedeeld geen synthesememorie te zullen indienen. Het is verzoekster een raadsel welke synthesememorie in het bestreden arrest wordt bedoeld: zij heeft geen synthesememorie ingediend en zij heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hiervan tijdig in kennis gesteld. De stelling in het bestreden arrest dat de ingediende synthesememorie niet wetsconform zou zijn, gaat niet op vermits dergelijke memorie te dezen zelfs niet bestaat. Derhalve acht verzoekster de in het middel aangehaalde bepalingen geschonden.

5. De verwerende partij gedraagt zich ter terechtzitting “naar de wijsheid” van de Raad van State.

Beoordeling

6. Met het bestreden arrest wordt verzoeksters beroep tot nietigverklaring verworpen omdat “een wetsconforme synthesememorie […] niet aanwezig [is] omdat de verzoekende partij naliet een samenvatting te geven van het middel”.

Artikel 39/81, laatste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt onder meer dat, indien de verzoekende partij de griffie tijdig in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, de procedure wordt voortgezet overeenkomstig het eerste lid van dat artikel.

Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de griffie verzoekster met een brief van 3 november 2015 ervan op de hoogte heeft gebracht dat zij beschikte over een termijn van acht dagen vanaf de kennisgeving van deze brief om de griffie ervan in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenste in te dienen. In deze brief wordt vermeld dat, indien zij de griffie tijdig in kennis stelt dat zij geen synthesememorie wenst in te dienen, de procedure wordt voortgezet overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift tot cassatie een brief van 11 november 2015 aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met het bewijs van aangetekende verzending op 12 november 2015, waarin staat dat zij geen synthesememorie zal indienen. Dit stuk bevindt zich ook in het rechtsplegingsdossier.

Vermits verzoekster de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er tijdig van in kennis heeft gesteld dat zij geen

synthesememorie wenste in te dienen en vermits zich inderdaad geen synthesememorie in het rechtsplegingsdossier bevindt, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 39/81 van de vreemdelingenwet geschonden door het beroep tot nietigverklaring te verwerpen omdat verzoekster bij gebrek aan samenvatting van het middel geen wetsconforme synthesememorie heeft ingediend.

Het eerste middel is in die mate gegrond en deze vaststelling volstaat voor de cassatie van het bestreden arrest.

V. Rechtsplegingsvergoeding

7. Met een ter terechtzitting overgelegde nota tot vereffening van de kosten vraagt verzoekster de verwerende partij te veroordelen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Naar luid van artikel 84/1 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, waarnaar artikel 32 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’ verwijst, moet de vereffeningsnota worden ingediend “ten laatste vijf dagen vóór de zitting”. Vermits hieraan te dezen niet is voldaan, wordt geen rechtsplegingsvergoeding toegekend aan verzoekster.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 161.174 van 2 februari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Geert Debersaques**